

רעז"י

מסורת הש"ס

(א) [לעיל כה:] ושם אחת פותחין בשבתות וימים טובים וכן רח"ו יהיו ו"כא פירות הרמ"ש [הנ"ל] [במשנה שבתות אחת מקצתו הותר ר"ל וכן (א) לעיל כה:] (ב) [לעיל כה:] [עמ"ש לעיל כה:] על ההלכות דלא דרשין כל על בנתה דהנ"ל דהנ"ל כהר"ש [לעיל ו' מ"ח] (ג) [בבב"א נא. ע"ש] [לעיל כה:] (ד) [לעיל כה:] [לעיל כה:] (ה) [מ"ו.] (ו) [לעיל כה:] [לעיל כה:] (ז) [דף נ"א:] (ח) [לעיל כה:]

תורה אור השלם

1. בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל
שָׂאוּל בְּכִינָה הַמְּלִבְשָׁם
שְׁנֵי עִם עֲדָנִים הַמַּעֲלָה
עָרִי זֶהָב עַל לְבוּשָׁם:
שְׂמוּאֵל ב' א' כד

הגהות הב"ח

(א) במשנה צוות ישראל
אל שאלו: (ב) "שני ד"ה"
אז כן: קטן היה ואלמר (ג)
יחידים עד שיאמר: (ד) ד"ה"
ועוד יפה הסוד ויכני נמי
אמר: יפה הדין ויחידת
זו נמחק ויכני פ"י הא
דקנו וברי נא נאה הכי
קאמר מלך שאלה עברי
עוד שיהא נא ואח"כ
גמ' דא מפי ר' יושיע
למתניחין: (ה) ד"ה מעשה
וכי מעיקרא הדיו וכו'
ואמר מייחית מעשה
דאפילו היכא כ"ל ויחית
מפיק ומיכא הוא נמחק:

ועוד יפה קטני. והכי נמי גבי אשה
זו לא מפני שהיא כעורה ונעשת
יפה אח"כ או שחורה ונעשת
לבנה אלא נאה ולבנה מעיקרא:
מתנ"י ויופיו. שקיסטור והלבישה
נברא יפה: גמ' **מעשה** **למסור.**
דרישא קמי אס היא אש מעיקרא (ו) וכו'
גדר צטעות אבל אם נעשת נאה ע"י
קישוט כגון הד דר' ישמעאל ה"ל נולד
ואין פותחין צבול והדר קא מפיק
מעשה (הוא) אפי' היכא דנעשת נאה
ע"י קישוט פותחין לו: **חסורי מחסרה**
וכי קטני. רבי נאחא אומר
אפי' כעורה ונעשת נאה ע"י קישוט
אינו גדר ופותחין לו ומעשה נמי וכו':

גליון הש"ס

בר"ן ד"ה ולענין הלכה
בו' ומה לי וכו'. כדאיתא
צקדושין דף נד ע"ג:

פירוש הרא"ש

לא מפני שהיא כעורה ונעֵצ
ארוכה ואלא שהנדר טעות
והכניסיה לבית ר' ישמעאל
אמר לו לאו והתירה ר' ישי
בנות ישראל נאות הן אלא
בנות ישראל נושאות קינדר
בכינה וכן הוא אומר בשם
גמ' מעשה לבית חסור
אפילו כעורה ונעשת נאה
מעשה באחד שנדר מבית א

ולא חיישי' שישקר ממון הנפשה:
דפררשית לעיל נס': ד"ה מנא' ואפ"ל צ
מעשה לסמור דבריו דמעיקרא קמני
קמני. אפי' בעורה ונעשית נאה דס"ל

מרתנ'! חוקן הימים. ימים טובים ושבתות שבהן מותר ושאר ימות השנה אסור: הוסר הראשון הוסר לכוון. כדלוקימנא צ"פ

לומר שאין מקרעין שטר כתובה: **מתני'** ^א (פותחין בימים טובים ובשבתות בראשונה היו אומרים אותן הימים מותרין ושאר כל הימים אסורין עד שבא ר"ע ולימד ^ב שהגדר שהותר ^ג מכללו הותר כולו ^ד כיצד ^ה אמר קונם שאיני נהנה לכולכם הותר אחד מהן הותרו כולן שאיני נהנה לזה ולזה הותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין ^ו (הותר האמצעי הימנו ולמטה מותר הימנו ולמעלה אסור) שאיני נהנה לזה קרבן ולזה קרבן צריכין פתח לכל אחד ואחד ^ז קונם יין שאני טועם שהיין רע למעיים אמרו לו והלא המיושן יפה למעיים הותר במיושן ולא במיושן בלבד הותר אלא בכל היין ^ח קונם בצל שאני טועם שהבצל רע ללב אמרו לו הלא הכופרי יפה ללב הותר בכופרי ולא בכופרי בלבד הותר אלא בכל הבצלים מעשה היה והתירו ר"מ בכל הבצלים: **גמ'** הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין מאן תנא אמר רבא ^א ר"ש היא דאמר עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד: קונם יין שאני טועם וכו': ותיפוק ליה דאין רע אמר ר' אבא ועוד יפה קתני: קונם בצל שאני טועם שהבצל וכו': ותיפוק ליה דאין רע אמר ר' אבא ועוד יפה קתני: **מתני'** ^א (פותחין לאדם בכבוד עצמו ובכבוד בניו אומרים לו אילו היית יודע שלמחר אומרים עליך כך היא ווסתו של פלוני מגרש את נשיו ועל כנותך יהו אומרים אמן של אלו להתגרש ואמר אילו הייתי ותר: ^ב קונם שאני נושא את פלונית כעורה א לבנה קצרה והרי היא ארוכה מותר בה נאה שחורה ונעשת לבנה קצרה ונעשת מעשה כאחד שנדר מבית אוחות הנייה ייפוח אמר לו ר' ישמעאל בני מזו נדרת נאל באותה עשה ככה ר' ישמעאל ואמר שהעניות מנוולתן וכשמת ר' ישמעאל היו ואומרות בנות ישראל על ר' ישמעאל ל יבנות ישראל ^ג על שאול בכינה: מחסרא והכי קתני ר' ישמעאל ואמר חורה ונעשת לבנה קצרה ונעשת ארוכה וכו' והכניסוה לבית ר' ישמעאל וייפוח וכו' תנא

[illegible]

תוספות

לומר שאין בקרעין בתורה, ומיפטר לעולם ומיפטר דגמא אף אם אין לו נתיב שער דלשו ונפקא מיניה דלא יעשר ויפטר כולם לעולם מתקדרי דלא ידעוהו תמדיה דגמא איהו (מיתין) מערבין וצורבין קמן קולו וטעמייהו ישרו ישרו לו כלום ילענן שא"ל דא לאו במתין מערבין אלא לענין ישרו דמתי בקרקע אלא קולו ומעבין חייבין מערבין והלכך מיהא דמי' י"ל מתקדרי אלא מיהא דהשג' אל (נשין) לערבין: פותחין לארבע ברימין טובים: ממי שגד לא נשמוץ יין דע' גלסין י"ל ואמרין לו אלו ישרו שער צינאם שנתים מן טובים מי איהו דמי דבד: דבד שותור מקטףו שותור כולו: שאני' נהיה ליה ולוה: לעיל דקא דרבעה דריס' (ד' יט:) אוקומנא דתלמן לו דבד: דתלמן קום אש' הנה לפלוג ליה דתלמן הוה הרשקון הוהו כולו דתלמין לו הוהו התרין ש"ל אחריהם תלמין לו: שאני' דהנה ליה הרב וליה הרב: דלוי דתלמן הרב ליה לוי אלא דל' כל דל' דקא שער שמו ואלו תנאכל דבד של תלמן

ר"ן סו.

עין משפט
נר מצוה

יא א מיי פיו מהלך
שמועטע אלס וו סמג
לאזן רמב טושע"ע י"ד
סמג רעו סעף"ג וס'
רמב סעף"א
יב ב מיי פיה מהלך
דריס הלכה ו סמג
לאזן רמב טושע"ע י"ד
סמג רעו סעף"א
יג ג מיי שם פיה הלכה
יא סמג שם טושע"ע שם
ושע"ס
יד ד מיי שם פיה הלך
סמג שם טושע"ע י"ד
סמג רלב סעף"א
טו ה מיי פיה מהלכות
שמועטע הלכה י"ד
סמג לאזן רמב טושע"ע י"ד
סמג רמב סעף"א
טז ו מיי פיה מהלך
דריס הלכה ג סמג
שם טושע"ע י"ד רלב
סעף"א

מוסף רש"י

פוּתוּחִין בְּיָמֵינוּ טוֹבִים
 וּבִשְׁבָּרֵהֶנּוּ. שֶׁלֹּא נָדַר אֶלֶף
 וְיָבֵל לֹא יִמּוֹת אֶלֶף
 פִּימָחֵין לִמְדָּה ק', כְּלוֹס
 נִדְרָה לֵּד עַד שֶׁתִּלְשַׁעֲתוּ
 שְׂבָבוֹתָיו מִיָּד טוֹבִים, אֶלֶף
 אֲחֵר לֹא הוֹתֵר (עֲדִי
 ב:). בְּיָשׁוּעַ הָיוּ
 אֲמֹרִיִּים. אֲרִיִּזְהָרֵי הָיוּ
 שְׂמֵתִים אֲתוֹן הָיִים,
 צִנְחָה וְיָצִיעַ (שם). הוֹתֵר
 כִּדּוֹל. וְכִלּוֹן מִתְרַחֵץ
 קֹבֵץ יֵין שְׁאֵי טוֹבִים
 בְּקִרְבָּתָם יֵאָדָּה עַד יֵין
 טוֹבִים (שם). וְהָלֵךְ
 הַכְּפֹרֶס. גָּלַל עַל חֲמוֹ
 מִקּוֹס (עֲדִי ב:). הָיוּ
 בְּכוֹפֵרֵי שֶׁלֹּא נָדַר אֶלֶף
 מִלּוּמוֹ שֶׁזָּכָר עַד לִגְנֵי
 אֶלֶף כּוֹפֵר (שם). הִרְחִיעַ
 יָרֵם כָּל הַבְּצִלִּים.
 עֲקֹבֵי נֶדֶר שֶׁחֲמוֹת מִקּוֹס
 הוֹתֵר כִּדּוֹל (שם). עַד
 שֶׁיִּשְׁאָר שְׁבָרוֹהֶן כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד חֲמוֹת יֵין מִפְּקִידִין
 וְכוּנֵיץ חֲמוֹת יֵין מִפְּקִידִין
 שֶׁן צִדָּה, שְׁבָרוֹהֶן שְׂבָבוֹת
 שֶׁלֹּא נָדַר אֶלֶף כִּי וְלֹא ק'
 אֵין חֲמִיד אֶלֶף חֲמִיד, עַד
 שֶׁיִּשְׁאָר שְׁבָרוֹהֶן לֹא חֲמִיד
 וְהָלֵךְ (קִדּוּשִׁין טז). לִדְרֹשׁ
 שְׂבָבוֹת לֹא ק', שְׂבָבוֹת לֹא
 ק', דִּקְרִיעַ עַל כִּי לֹא חֲמִיד
 תִּקְרַע (שם טז:).

פי' הרא"ש (המשך)

חייב על כל אחד קרנן עד
שחזר שבעה לכל אחד
אחד אבל רבנן קאמרי אה
אחד שבעה לא כל ולא
כל יהי פירטא וחייב עד
לא אחד ואחד והוא העין
הכא לא אחד לא לזה ולא
לזה לא אחד היו נדר צפני
עמל: גמ' הא מני ר"ש
הא. דפרישית צמנתי:
ותרבו לה דאמרו ר' יוחנן
אין יאן וכלל ספרי קא
פריך תמא הוצרך לומר
שחין יאן חזר להעניש
ספרי טוב ללל ואפי' לא
יור לא עוביט ולא רעיש
אמר רבא לא יאן עד

[illegible]